

23 Νοεμβρίου 2012

«Ζωή χωρίς χέρια, χωρίς πόδια και χωρίς προβλήματα»

Ορθοδοξία / Εκδόσεις

Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Αν. Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Εν Πλω το βιβλίο «Ζωή χωρίς όρια» του Νικ Βούιτσιτς. Πρόκειται για τη μοναδική ιστορία ενός ανθρώπου που όπως λέει ο ίδιος έμαθε να ζει «χωρίς χέρια, χωρίς πόδια και χωρίς προβλήματα»!

Ο ίδιος παρουσιάζει το βιβλίο του ως εξής: «Το όνομά μου είναι Νικ Βούιτσιτς. Είμαι τριάντα χρονών. Γεννήθηκα χωρίς άκρα, αλλά τα δεδομένα της σωματικής μου διάπλασης δεν με περιορίζουν. Γυρίζω τον κόσμο ενθαρρύνοντας εκατομμύρια ανθρώπους να υπερβούν τις αντιξοότητες της ζωής τους με πίστη, ελπίδα, αγάπη και κουράγιο, ώστε να μπορέσουν να κυνηγήσουν τα όνειρά τους. Σ' αυτό το βιβλίο θα μοιραστώ μαζί σου τις εμπειρίες μου όσον αφορά την αντιμετώπιση των αντιξοοτήτων και των εμποδίων. Κάποια από αυτά τα εμπόδια είναι καθαρά προσωπικά. Τα περισσότερα όμως είναι οικουμενικά και αφορούν τους πάντες. Σκοπός μου είναι να σε ενθαρρύνω να ξεπεράσεις τις δικές σου προκλήσεις και δυσκολίες, ώστε να μπορέσεις να βρεις το δικό σου σκοπό και το δικό σου μονοπάτι προς μια απίστευτα καλή ζωή».

Όπως είναι φανερό πρόκειται για έναν άνθρωπο που μετέτρεψε τις μεγάλες σωματικές του ελλείψεις σε μοναδική δύναμη, σε έμπνευση και στην απόδειξη ότι η ζωή μπορεί να ξεπερνά τα πάντα.

Ο Σέρβος στην καταγωγή, Νικ Βούιτσιτς, γεννήθηκε στην Αυστραλία, με την εξαιρετικά σπάνια ασθένεια της τετρα-αμελίας: γεννήθηκε χωρίς άκρα (χέρια και πόδια). Οι γιατροί δεν μπόρεσαν να προσφέρουν καμία ιατρική εξήγηση για την κατάσταση του, που επηρεάζει μόνο 15 άτομα παγκοσμίως.

Στα πρώτα του χρόνια, αντιμετώπισε δυσκολίες και πρώτα απ' όλα με το σχολείο, καθώς σύμφωνα με το νόμο που ίσχυε τότε στην Αυστραλία, δεν μπορούσε να

παρακολουθήσει μαθήματα σε κανονικό σχολείο, λόγω της αναπηρίας του, αν και δεν αντιμετώπιζε κάποιου είδους νοητική διαταραχή. Την εποχή εκείνη όμως, άλλαξε ο νόμος κι έτσι ο Βούισιτς ήταν απ' τα πρώτα άτομα με αναπηρία που ενσωματώθηκαν στα γενικά σχολεία. Εκεί όμως, γνώρισε την απόρριψη κι απ' την ηλικία των 8 ετών σκεφτόταν την αυτοκτονία. Είδε τον εαυτό του σαν βάρος για τους άλλους, απίθανο να σπουδάσει, να παντρευτεί και να έχει παιδιά.

Τα πράγματα άρχισαν να αλλάζουν, όταν ήταν δεκατριών ετών και η μητέρα του τού έδειξε ένα άρθρο για το θάρρος ενός άλλου ανθρώπου, που είχε παρόμοια προβλήματα. Ο Νικ συνειδητοποίησε τότε ότι δεν ήταν μόνος του στο πρόβλημά του.

Θεωρώντας τον Θεό και την πίστη σύμμαχο στον αγώνα του, έμαθε να χρησιμοποιεί το πηγούνι του για να χειρίζεται αντικείμενα και το μικροσκοπικό του «πόδι» με τα δύο δάχτυλα για να περπατάει, να κολυμπάει, να ξυρίζεται, ν' απαντά στο τηλέφωνο, να παίζει ποδόσφαιρο. Επίσης έμαθε να χρησιμοποιεί τα δάχτυλα των ποδιών του για να γράφει, να δακτυλογραφεί και να οδηγεί το καροτσάκι του.

Κατόπιν, άρχισε να δίνει διαλέξεις και δημιούργησε τη Μη Κερδοσκοπική Οργάνωση «Life without limbs». Οι ομιλίες του έφερναν ισχυρές συγκινήσεις και σύντομα είχε πολλές προσκλήσεις. Έτσι το αρχικά περιορισμένο κοινό επεκτάθηκε σε όλο τον κόσμο, σε πολλά εκατομμύρια ανθρώπων που παρακολούθησαν και παρακολουθούν τα μαθήματα ζωής που δίνει, εμπνεόμενοι από το μοναδικό του παράδειγμα για μια αληθινά χαρούμενη ζωή. Οι ομιλίες του πλέον γεμίζουν μεγάλα γήπεδα και θέατρα και τα βίντεο για εκείνον είναι γνωστά μέσα από το διαδίκτυο.

Στις σελίδες του βιβλίου του περιγράφει την προσωπική φιλοσοφία του για τη ζωή. Μιλά για τα προσωπικά του σκαμπανεβάσματα, τη σκοτεινή περίοδο της απόγνωσης, εξιστορεί τα ταξίδια του και τις εμπειρίες του απ' αυτά και αφηγείται τις παράλληλες ιστορίες ανθρώπων που γνώρισε ο ίδιος με αναπηρίες, αρρώστιες και δυσκολίες που τις πολέμησαν ή τις ξεπέρασαν.

Ο λόγος του εξιστορεί το «αδύνατο» που τελικά γίνεται δυνατό. Το βιβλίο του δεν είναι ένα συνηθισμένο βιβλίο αυτοβελτίωσης. Είναι ένας ύμνος στην ελπίδα από έναν νικητή της ζωής.

Και όπως ο ίδιος λέει:

«Νιώθουμε συχνά πως η ζωή είναι άδικη. Οι δύσκολες στιγμές και οι σκληρές

συνθήκες πυροδοτούν συχνά μέσα μας την αυτοαμφισβήτηση και την απελπισία. Μέσα από τις εμπειρίες μου, μπορώ να σε βοηθήσω να καταλάβεις ότι οι περισσότερες από τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε, μας παρέχουν ευκαιρίες να ανακαλύψουμε ποιο είναι το νόημα της ύπαρξης. Μπορεί να περάσεις δύσκολες στιγμές. Μπορεί να πέσεις και να νιώσεις ότι δεν έχεις τη δύναμη να σηκωθείς ξανά. Το ξέρω το συναίσθημα. Όλοι το ξέρουμε. Η ζωή δεν είναι πάντοτε εύκολη, αλλά όταν υπερπηδούμε προκλήσεις, γινόμαστε δυνατότεροι και πιο ευγνώμονες για τις ευκαιρίες μας.

<http://bit.ly/2IZ7AdK>